

CONCEPTE : Lesions per imprudència greu, accident de circulació

Rotlle núm. 15/06

Causa núm. 205-4/04

Sentència núm.

Ponent M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.

Josep M PIJUAN CANADELL

Marie CONTE

Yves PICOD

Andorra la Vella, a vint-i-dos de juny de dos mil sis.

En el recurs d'apel·lació interposat per la Lletrat Sra. Elisabet R.P., en defensa i representació del Sr. Santiago D.O., contra la sentència de data 13 de febrer de 2006 dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, per un delicte menor de lesions per imprudència greu. Sent part el Magfc. Ministeri Fiscal. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. Iltre. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 13 de febrer de 2006, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Santiago D.O., com a responsable penal d'un delictes menor de lesions per imprudència greu, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de MIL CINC-CENTS EUROS (1.500 €) DE MULTA, PRIVACIÓ DEL PERMÍS DE CONDUIR per una durada de VUIT MESOS i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil Santiago D.O. solidàriament amb la companyia d'Assegurances Z. hauran d'indemnitzar a la Caixa Andorrana de Seguretat Social en la quantitat de 4.602,28 €."

II.-RESULTANT: Que la sentència es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: "vers les 11:00 hores del dia 1 de novembre del 2003, el processat Santiago D.O., nascut el dia 8 d'abril del 1982, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, conduint el vehicle, de la seva propietat, marca Honda Cívic 1.6, matrícula AND-D3766, assegurat a la Companyia d'Assegurances Z., circulava per la carretera general núm. 2, en sentit Escaldes-Engordany vers Encamp, quan en traçar la corba de gir a dreta que hi ha després de la urbanització Valira Nova, punt quilomètric 4,900, degut al excés de velocitat va perdre el control del vehicle sortint-se de la via pel costat dret, penetrà a la cuneta derrapant durant 30 metres fins a xocar contra la penya i bolcant en tonell per a tornar a penetrar en la calçada arrossegant-se sobre el seu sostre, durant uns vint-i-dos metres.

A conseqüència de l'accident Miguel Àngel R.R. va patir lesions que necessitaren 6 mesos per curar, havent requerit tractament mèdic, havent renunciat a res reclamar, i reclamant la Caixa Andorrana de Seguretat Social la quantitat de 4.602,28 Euros per les prestacions reemborsades a l'esmentat perjudicat."

III.-RESULTANT: que la Defensa de l'acusat Sr. Santiago D.O. ha formulat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, recurs que fonamenta en un sol motiu referit a la no apreciació per part del Tribunal de Corts

de la circumstància atenuant de reparació de l'article 29.1 del Codi Penal, no compartint la interpretació restrictiva que de l'esmentat article fa el Tribunal de Corts, que entén contrària a la voluntat del legislador de fomentar la reparació del dany a la víctima independentment de quin sigui l'instrument utilitzat per fer-ho. Aital interpretació restrictiva suposa la impossibilitat d'aplicar la circumstància atenuant de reparació en els supòsits d'assegurança obligatòria, com és el cas de la circulació de vehicles de motor en que els propietaris del vehicles tenen l'obligació de subscriure una pòlissa d'assegurances i, per tant, la companyia d'assegurances sempre haurà de fer front a la reparació del dany causat. La Defensa de l'acusat demana que s'aprecii la referida circumstància atenuant i es redueixi a la meitat la pena imposada en la sentència apel·lada.

IV.-RESULTANT: que en el present recurs ha comparegut el Ministeri Fiscal oposant-se al recurs per considerar que ni l'acusat ni la seva companyia d'assegurances han indemnitzat degudament a la Caixa Andorrana de Seguretat Social per raó de les prestacions abonades per compte de la víctima el senyor Miguel Àngel R.R., considerant inaplicable la circumstància atenuant 7 de l'article 29 del Codi Penal en no haver estat indemnitzats tots els perjudicats prèviament a la data de celebració del judici oral.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que les al·legacions formulades per la Defensa de l'acusat plantegen, en relació a la circumstància atenuant de reparació del núm. 7 de l'article 29 del Codi Penal, la qüestió fonamental de si cal que la reparació provingui del mateix acusat o bé si n'hi ha prou en que hi hagi reparació a la víctima, qualsevol qui hagi estat l'autor de la reparació. I el Ministeri Fiscal en el seu escrit d'oposició al recurs planteja una altra qüestió, en relació a aquesta mateixa atenuant de reparació, la de si cal que hagin estat indemnitzats tots els perjudicats pel delicte.

L'article 29.7 del Codi Penal, diu "haver reparat el dany ocasionat a la víctima, totalment o en una mesura rellevant d'acord amb la pròpia capacitat i la naturalesa

del delict comès, fins al moment de la vista oral, o haver-se esforçat per assolir una compensació a favor de la víctima". El Tribunal de Corts interpreta que es tracta d'una circumstància atenuant de la responsabilitat criminal "òbviament personal" i, per tant, que sols pot apreciar-se quan sigui el mateix acusat qui hagi fet la reparació, per la qual cosa no l'aprecia en el cas d'autes en que la indemnització fou satisfeta no per l'acusat sinó per la seva companyia d'assegurances.

Vist el tenor de la circumstància 7 de l'article 29, sembla que el que importa és el fet objectiu de la reparació a la víctima, sense fer atenció al propòsit o intenció que mou a l'autor del delict a reparar els seus efectes. I sembla que tampoc importa la procedència de la reparació, és a dir, que sigui el culpable qui reperi, doncs en el text legal no es fa cap referència a qui ha de ser l'autor de la reparació. I també, d'acord amb el redactat de la circumstància 7 de l'article 29, sembla que no cal exigir que la reparació sigui total doncs, als efectes atenuants, s'equipara la reparació total a la reparació en mesura rellevant i, àdhuc, a l'esforç efectuat per assolir una compensació a favor de la víctima, encara que efectivament no es produeixi la reparació o compensació. Per tant, la circumstància té un marcat caràcter objectiu. Si la reparació no és total, sí al menys ha de ser rellevant.

Però, encara que de manera expressa no es digui, sembla que implícitament l'acció de reparació va referida al culpable, o més correctament dit, al presumpte culpable doncs la reparació sols té efectes atenuants quan s'escau abans de la celebració del judici oral. I aquesta interpretació trobaria justificació en les expressions "la pròpia capacitat" i "haver-se esforçat per assolir una compensació a favor de la víctima", que han d'entendre's referides exclusivament al responsable civil principal del delict, que sols ho és qui ha estat declarat responsable criminal, no els que són declarats exclusivament responsables civils, sense responsabilitat criminal, ja siguin responsables civils solidaris o subsidiaris respecte dels responsables civils principals. Així, qui ha de fer la reparació és el culpable, encara que també ha de tenir efectes atenuants la reparació feta per un tercer quan en la seva gènesi i execució hi intervé el culpable.

Tampoc cal que la reparació sigui dinerària, ni que tingui un contingut econòmic, doncs la circumstància atenuant comprèn totes aquelles conductes que, de manera més o menys efectiva, tenen per finalitat la reparació de la víctima, per tant hi caben les mesures de reparació de

tipus moral, com són la petició de perdó o qualsevol altre acte fet amb la intenció de donar satisfacció a la víctima.

En els casos de que la reparació sigui dinerària i provingui no del culpable sinó d'un tercer, caldrà exigir-li al menys al culpable, per fer-se mereixedor de la circumstància atenuant, alguna mena d'intervenció o mediació en la gènesis i execució de l'activitat reparadora. Aquesta intervenció seria suficient per apreciar-li la circumstància atenuant encara que els recursos necessaris per a la reparació provinguin d'un tercer.

En el cas d'auto, la indemnització fou satisfeta no per l'acusat sinó per la seva companyia d'assegurances i, d'altra banda, la indemnització sols ha estat feta a la víctima, no a l'altra part perjudicada pel delictes com és la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

La relació del culpable amb la seva companyia d'assegurances pertany a un àmbit aliè al delictes i, a més a més, li ve legalment imposada al culpable ja que es tracta d'una assegurança obligatòria. Per tant, en els casos dels accidents de circulació en que la reparació ve imposada per la llei, no n'hi ha prou amb la subscripció de l'assegurança, atès el seu caràcter obligatori, sinó que caldrà exigir al culpable alguna mena d'intervenció prop de la seva companyia d'assegurances per tal de que aboní, de manera completa i amb celeritat, les indemnitzacions degudes a la víctima. Per altra banda, sempre seran possibles altres conductes dirigides a donar satisfacció de tipus moral a la víctima, que també hauran de servir de fonament per a l'aplicació de la circumstància atenuant de reparació.

Finalment, pel que fa a la qüestió plantejada pel Ministeri Fiscal, de si cal que la reparació sigui total en el sentit de que afecti a tots els perjudicats pel delictes, partint de que el text legal diu "víctima", s'ha d'entendre que sols cal exigir-la respecte de les víctimes directes del delictes, no de qualsevol altre perjudicat, com ocorre amb la Caixa Andorrana de Seguretat Social que ha de fer front a despeses mèdiques i/o farmacèutiques en virtut d'una relació aliena al fet delictiu, que li ve imposada per llei, encara que tingui dret a rescabalar-se del responsable civil pel delictes, dret de rescabament que també li ve reconegut per la llei.

II.-CONSIDERANT: que per tot el que s'ha exposat, procedeix la confirmació íntegra de la sentència apel·lada.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la Defensa de l'acusat Sr. Santiago D.O.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 13 de febrer de 2006 en la causa TC-205-4/04.

3.- Imposar al recurrent el pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.